

Officieel is **Diana Monissen** met pensioen, maar het werken kan ze moeilijk laten. “Ik heb sinds mijn pensioen nieuwe hobby’s ontwikkeld, zoals imkeren, maar ik wil ook mijn hoofd gebruiken en me dienstbaar maken met mijn kennis en ervaring.”

Tekst Edith Tulp Beeld Femke Reijerman

M

Monissen heeft een loopbaan in de breedte van de zorg achter de rug. Ze was onder andere bestuurder van ggz-organisatie Mentrum in Amsterdam, directeur-generaal op het ministerie van VWS, bestuurder bij Agis en zorgverzekeraar De Friesland en later bij het Prinses Máxima Centrum voor Kinderoncologie in Utrecht. Ondertussen is ze ook moeder van zes kinderen en vanwege een rugaandoening gaat ze al vanaf haar veertiende regelmatig onder het mes. De laatste operatie vond een jaar geleden plaats. Het heeft haar er nooit van weerhouden om te werken, hard te werken. Dat is haar met de paplepel ingegoten. “In de tijd dat getrouwde vrouwen niet mochten werken, runde mijn moeder een hotel in Valkenburg. Ik groeide op met hard werken, ondernemerschap en vasthoudendheid. Het schip op koers houden, zo ben ik ook altijd met mezelf omgegaan.”

PATIËNTGERICHT

Toen Monissen tijdens haar studie als zorghulp in een gezinsvervangend tehuis voor mensen met een lichamelijke handicap werkte, werd het voor haar duidelijk dat ze een loopbaan in de gezondheidszorg wilde. “Mijn motivatie is

altijd geweest dat de zorg om de patiënt moet draaien, degene voor wie je het doet.” Haar persoonlijke gezondheid en wat ze daarin doormaakte, speelde daarbij ook een rol. “Ik herinner me een rugoperatie in een Amsterdams ziekenhuis waar ik op een afdeling lag waar rugpatiënten alleen maar op slechte stoelen konden zitten. Onbestaanbaar. In het bedrijfsleven is het normaal om vanuit het perspectief van de gebruiker te denken. In de zorg hebben we het vaak over patiëntgericht zijn, maar de praktijk blijft achter.”

Monissen houdt van complexe uitdagingen en bouwt graag. In haar werk staat verbinding zoeken centraal, iets wat ze volgens een vriendin als kind al deed. “In de loop van mijn carrière ben ik steeds meer gaan luisteren. Naar interne stakeholders, maar ook naar relevante partijen daarbuiten die ik steeds nadrukkelijker ben gaan betrekken in de strategievorming. Wat vinden zij ervan, hoe zouden zij het willen doen? Toen het bijvoorbeeld bij een zorgverzekeraar om langdurige zorg ging, ben ik daar wooncorporaties bij gaan betrekken. In het Prinses Máxima Centrum hebben we ouders en kinderen laten bepalen hoe de ouderkamers eruit moesten zien. De technici vonden hun

‘Ik beleef mijn taak vanuit betrokkenheid, dat raad ik iedere leidinggevende aan’

ideeën misschien wat lastig, maar uiteindelijk is er iets neergezet waar iedereen blij mee is. Wat je aan de voorkant investeert, win je aan de achterkant van het proces.” Ook nogal ongebruikelijk was dat Monissen in het Prinses Máxima Centrum alle Nederlandse zorgverzekeraars rond de tafel uitnodigde. “Het had nogal wat voeten in de aarde, want zorgverzekeraars zijn dit niet gewend. Maar omdat het om een nationaal centrum ging, uniek in Nederland, wilde ik laten zien waar we mee bezig waren.”

TROTS

Het Prinses Máxima Centrum noemt Monissen de kroon op haar werk. Een kleinkind met kanker was voor haar een belangrijke reden om de taak van bestuurder op zich te nemen. “Aanvankelijk zag ik er niets in”, vertelt ze. “Ik had een fantastische baan bij De Friesland. Die wilde ik liever niet inruilen voor zoveel onzekerheid, want behalve een kantoorje in De Bilt was er helemaal niets. Maar ik hoorde mezelf *out of the blue* toch ja zeggen op de baan. De uitdaging was wetenschap, research en zorg op het gebied van kinderoncologie te integreren in één gebouw. Daarvoor moesten we zeven academische ziekenhuizen die deze zorg boden, bij elkaar brengen. Het sloot aan op mijn visie dat de zorg te versnipperd is en dat centralisatie een betere kwaliteit zorg tegen lagere kosten oplevert. Het centrum opende na drie jaar de deuren, binnen het budget en met 1200 medewerkers. Ik ben er nog trots op.” De verbondenheid met haar zieke kleinkind werkte als een motor. “Bij alles wat ik deed, keek ik door zijn ogen. Ik kan mijn taak niet anders beleven dan vanuit betrokkenheid. Ik kan het iedere leidinggevende aanraden.” Een ander hoogtepunt in haar loopbaan noemt Monissen de spoedeisende psychiatrie die ze bij Mentrum in Amsterdam wist te realiseren, waardoor mensen in crisis niet meer in een politiecel terecht kwamen. Bij zorgverzekeraar De Friesland ten slotte viel het haar op dat kinderen niet meer bewogen en zorgde ze ervoor dat sport weer terugkwam op basisscholen.

Een lastige tijd voor Monissen was haar anderhalf jaar als directeur-generaal bij het ministerie van VWS. “Ik ben gewend als ondernemer te denken in strategie, jaarplannen en begroting en niet om rekening te houden met de politieke context waarin een minister zich plaatst. Het was goed om daar achter te komen. En de contacten die ik er aan overhield, hebben me geholpen met de grote dossiers.” Veel weerstand in haar stijl heeft Monissen niet ondervonden, zegt ze. “Als je maar goed kunt duiden wat je wilt en mensen daarin mee kunt nemen. Wel heb ik geleerd dat niet iedereen een terriër is. Voor mezelf lag de lat altijd heel hoog en ik verwachtte dat anderen daarin megingen. Maar ik ben milder en rustiger geworden.” Een tijdlang was ze mentor voor vrouwen die hogerop willen komen. “Als je de *drive* hebt om iets te bereiken, moet je hard werken en ervoor zorgen dat je het thuis goed geregeld hebt. Mijn man zegt wel eens: hoe deden we dat? Maar we deden het.”

DIANA MONISSEN

Diana Monissen is actief als toezichthouder bij onder andere Reinier Haga Groep, Regionale Ontwikkelingsmaatschappij Utrecht, Hivos en Cofinimmo. Van 2009 tot 2015 was ze bestuursvoorzitter van De Friesland Zorgverzekeraar en vanaf half 2015 tot maart 2020 van het Prinses Máxima Centrum voor Kinderoncologie.

Daarvoor werkte Monissen onder andere als directeur-generaal op het ministerie van VWS en zat zij in de raad van bestuur van zorgverzekeraar Agis. Van 1998 tot 2005 was zij bestuursvoorzitter van Mentrum, aanbieder van psychiatrische zorg.

Monissen participeerde in meerdere landelijke *task forces* en adviesorganen.